Nr. 26. 1932.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 25. czerwca 1932 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie władz.

424.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 20 kwietnia 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany i uzupełnienia taryfy telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57), zarządzam co następuje:

§ 1. W taryfie telegraficznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. pozycja 2 otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja	Przedmiot	Należności groszy	Objaśnienia
2	a) za telegramy miejscowe prywatne pilne —D— opłata od wyrazu	15	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	25	
	b) za telegramy zamiejscowe prywatne pilne — D — opłata od wyrazu	45	
	Nadto od każdego telegramu zasadnicza opłata	50	

2. w pozycji 6 w rubryce „objaśnienia“ dodaje się nowy ustęp jako ustęp końcowy „Telegramy listowe w ruchu miejscowym nie są dopuszczone“.

3. w pozycji 8 w rubryce „należności“ skreśla się liczbę „25“.

4. w pozycji 9 w rubryce „należności“ skreśla się liczbę „50“.

5. w pozycji 12 w rubryce „należności“ skreśla się liczbę „15“.

6. w pozycji 13 w rubryce „objaśnienia“ po słowie „miesięsznego“ kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się słowa: „jako należność manipulacyjną za przyjęcie telegramu przez telefon oraz za cofnięcie“.

7. po pozycji 19 dodaje się nową pozycję o następującem brzmieniu:

Pozycja	Przedmiot	Należności gorszy	Objaśnienia
19-a	Za doręczenie telegramu na blankiecie ozdobnym w zaklejonej kopercie	100	

§ 2. W taryfie telefonicznej, ogłoszonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 711), wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

1. w § 2:

a) w punkcie 4-e po słowie „spadkowej“ dodaje się przecinek i słowa „dodatkowego przełącznika“;

b) w punkcie 5 słowa „nadto za linję zewnętrzną w obrębie strefy pierwszej, ryczałt według § 1 p.-a)“ zastępuje się słowami „nadto za każde rozpoczęte 100 mtr. linji zewnętrznej, niezależnie od strefy po zł. 25 oraz zwrot wartości nowoużytych słupów i zwrot kosztów ich transportu“;

c) w uwadze podanej po punkcie 5) dodaje się jako pierwsze zdanie: „Za zainstalowanie aparatu dodatkowego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie, pobiera się opłatę według § 2 p.-b)“.

2. w § 12 dodaje się jako ustęp drugi nowy ustęp: „Za rozmowy miejscowe z automatów, przyłączonych do central automatycznych, za każdą rozmowę trwającą do 6 minut . . . . . zł. 0.20".

3. w § 44-a) w ustępie pierwszym punkty a i b otrzymują brzmienie następujące:

„a) Abonament I kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego domowników. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuszerek i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorji tylko wtedy, gdy powyższe osoby nie zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników i gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament II kategorji. Do tej kategorji zalicza się aparaty zainstalowane w instytucjach państwowych, samorządowych społecznych, handlowych, przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, szkołach, ambulatorjach, kancelarjach, majątkach ziemskich i t. p. oraz w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych, gdy powyższe osoby zatrudniają w swych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników, lub też gdy oddwiedzająca ich klientela ma dostęp do telefonu".

b) skreśla się cały ustęp czwarty (przedostatni).

c) po ustępie piątym (ostatnim) dodaje się jako dalszy ustępy:

„Zaliczenie do odpowiedniej kategorji abonamentu następuje na podstawie złożonego przez petenta zgłoszenia o wykonaniu instalacji telefonicznej.

Petent jest odpowiedzialny za prawdziwość danych, wykazanych o zgłoszeniu o wykonaniu instalacji telefonicznej, na których podstawie wymierzono mu opłaty abonamentowe.

Zmiany zaszłe w warunkach korzystania ze stacji abonamentowej, które mogą spowodować podwyższenie lub obniżenie kategorji abonamentu, obowiązany jest abonent niezwłocznie podać do wiadomości właściwego urzędu pocztowo-telegraficznego,

Po otrzymaniu od abonenta zawiadomienia o zaszłej zmianie w warunkach korzystania ze stacji abonentowej, urząd pocztowo-telegraficzny zalicza ją do odpowiedniej kategorji abonamentu do dnia 1 następnego miesiąca, po otrzymaniu zawiadomienia.

O ile abonent sam nie podał do wiadomości urzędowi pocztowo-telegraficznemu o zmianach zaszłych w warunkach korzystania ze stacji abonentowej, natomiast zaszłe zmiany ujawnione zostały przez organa Zarządu Poczt i Telegrafów przy kontroli abonentowych urządzeń telefonicznych, wówczas obniżenie kategorji abonamentu następuje od dnia 1 następnego miesiąca po stwierdzeniu zaszłej zmiany, a podwyższenie kategorji abonamentu — od dnia pierwszego tego miesiąca, w którym zmiana została stwierdzona".

4. w § 54 w ustępie drugim słowa „te winny być uiszczone", zastępuje się słowami „pod b) winny być uiszczane".

5. w § 56, w ustępie czwartym końcowe słowa—„zaliczki na rachunek tych rozmów i uzupełnienia jej w miarę wyczerpania" zastępuje się słowami „kaucji na zabezpieczenie należności przypadających z tytułu prowadzonych rozmów międzymiastowych".

6. w § 59:

a) w ustępie pierwszym zdanie drugie zastępuje się następującemi zdaniami:

„Obie te grupy dzielą się na zwykłe i pilne. Wymienione rozmowy o ile są wykonywane w godzinach od 21 do 8, podlegają opłacie według taryfy słabego ruchu";

b) po ustępie pierwszym dodaje się: dwa nowe ustępy jako ustępy drugi i trzeci:

„Kolejność przy wykonywaniu połączeń na zgłoszone rozmowy międzymiastowe jest następująca:

1. rozmowy państwowe pilne,
2. „ prywatne „
3. „ państwowe zwykłe,
4. „ prywatne „

Za rozmowy państwowe pilne pobiera się opłaty według stawek dla rozmów zwykłych".

7. w § 73: skreśla się ustęp piąty, a w ustępie szóstym, po słowach „(patrz § 20)" — kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się słowa „jednakże nie mogą one mieć charakteru reklamy".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1932 r.

Minister Poczt i Telegrafów: Boerner

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. Polsk. nr. 44 z dnia 24. 5. 1932 r.)

Jednolity tekst taryfy telegr. i telef. ogłoszono w Gazetach Urz. z roku 1931 nr. 8, 10, 11, 12, 13, 14 i 15.

Dyrekcja Policji
w Katowicach

L. dz. Pr. 20/90.

Zarządzenie.

Unieważnia się zagubione upoważnienie do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych, wydane przez Dyrekcję Policji w Katowicach dnia 4. I. 1930 r. za L 133 na nazwisko st. poster. Policji Wojew. Śl. Jana Manzla z Komisarjatu Policji w Siemianowicach.

Katowice, dn. 13. czerwca 1932 r.

Dyrektor Policji
w. z.
(—) Gebhart.

Wydział Powiatowy
L. S. m. 359/32

Zgodnie z postanowieniem § 57 ustęp 6 ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. Wydz. Pow. uchwalił w dniu 23. maja rb. powierzyć Piotrowi Szwajnochowi, ławnikowi gminy, pełnienie funkcji zastępcy Naczelnika Urzędu Okręgowego Bytków.

Wymieniony został na to stanowisko w dniu dzisiejszym przezemnie zobowiązany.

Katowice, dnia 17. czerwca 1932 r.

Starosta
jako Prezes Wydz. Pow.
w. z.
R i c h t e r.

STAROSTWO W KATOWICACH
Liczba O. 2/33

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 7 czerwca 1932 r. donosi, że w zagrodzie Krystyny Mikowej, zamieszkałej w Brzezinach Śl. przy ul. Mickiewicza 2 stwierdzono zarazę pomoru świń.

Katowice dnia 15 czerwca 1932 r.

Starosta
(Dr. Seidler)

STAROSTWO KATOWICE
Liczba O. 1317/2

Wydział Powiatowy w Katowicach na swem posiedzeniu w dniu 23 maja 1932 r. wybrał na członków Komisji licencyjnej buhaji i kozłów:

1. Józefa Kafkę II, rolnika w Chorzowie, Plac św. Jana Nr. 37,
2. Jana Fojcika, rolnika w Michałkowicach ulica Kościelna 25,
3. Guido Naczyńskiego, właściciela młyna w Makoszowach.

Katowice, dnia 11 czerwca 1932 r.

Starosta
(Dr. Seidler)

Obwieszczenie Ministra Skarbu
z dnia 25 kwietnia 1932 r.
w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 25.)

Art. 40.

Osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej, albo jej ustawowy zastępca lub pełnomocnik, jeżeli — bądź w piśmie, podlegającem opłacie stemplowej, bądź przy udzielaniu wyjaśnień (art. 38, ustęp ostatni) — poda świadomie stan faktyczny, niezgodny z rzeczywistością i przez to spowoduje niepobranie opłaty lub za niski jej wymiar, ulega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnej kwoty nieuiszczonej. Orzecznictwo należy do sądów okręgowych.

Art. 41.

Kara pieniężna, wymierzona przez sąd (art. 39, ustęp ostatni oraz art. 40), ulega zamianie na karę, pozbawienia wolności według ogólnych przepisów ustaw karnych dzielnicowych, jednak nie wyżej sześciu miesięcy.

Na obszarze mocy obowiązującej austrjackiej ustawy karnej z 1852 r. przestępstwo, określone w ustępie ostatnim art. 39 oraz w art. 40, jest występkiem.

Zastosowanie punktów a), b) art. 39, względnie ustępu ostatniego tegoż artykułu, oraz art. 40 nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty stemplowej, względnie części niedopłaconej.

Art. 42.

Osoba, obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej, jeżeli poza przypadkami, przewidzianemi w art. 39 i 40 nie uiściła opłaty w należnej sumie, we właściwym terminie i w prawidłowy sposób, ma zapłacić podwyżkę stemplową w wysokości 5-krotnej kwoty nieuiszczonej, albo uiszczonej po upływie właściwego terminu lub w sposób nieprawidłowy.

W przypadkach, przewidzianych w artykułach 71, 74, 80, 90, 125, 129 i 138, podwyżkę stemplową oblicza się w wysokości 25-krotnej.

Izba skarbowa na skutek odwołania (art. 46) obniży podwyżkę lub zarządzi wymierzenie podwyżki w kwocie zmniejszonej, jeżeli nieuiszczenie opłaty stemplowej albo uiszczenie niedostateczne lub po upływie właściwego terminu lub w sposób nieprawidłowy widocznie nie zostało spowodowane zamiarem uchylenia się od uiszczenia opłaty.

Jeżeli dwie lub więcej osób dopuściły się co do jednej i tej samej opłaty naruszenia ustawy, przewidzianego w niniejszym artykule, to wymierza się jedną podwyżkę stemplową, do której uiszczenia osoby te obowiązane są solidarnie.

Przepisy art. 34 o przedawnieniu mają zastosowanie również do podwyżek stemplowych.

Podwyżka stemplowa nie może być wymierzona w razie nieuiszczenia w przepisanym terminie opłaty stemplowej, wymierzonej zapomocą nakazu płatniczego (art. 30, ustęp drugi; art. 33, ustęp ostatni; art. 61), jak również w razie niedotrzymania terminu, wyznaczonego w przypadku poszczególnym przy odroczeniu płatności na mocy art. 177. Nie może też być wymierzona w razie uiszczenia opłaty w przepisanym terminie i w kwocie, ustalonej przez właściwy organ urzędowy (art. 17), jeżeliby się okazało, że należy się więcej.

Podwyżkę stemplową wymierza urząd skarbowy (art. 33, punkty 1, 3; art. 36), względnie notarjusz (art. 28, ustęp trzeci).

Przymusowe ściągnięcie podwyżki stemplowej może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się wymiaru podwyżki w administracyjnym toku instancyj.

Zastosowanie artykułu niniejszego w przypadkach, w których opłaty nie uiszczono wcale lub uiszczono ją tylko w części, nie uchyla obowiązku uiszczenia opłaty, względnie części niedopłaconej.

Art. 43.

Winni innego rodzaju naruszeń ustawy lub przepisów wykonawczych, wydanych na jej podstawie i w jej granicach, ulegają karze pieniężnej w wysokości od 5 do 300 zł., którą wymierza urząd skarbowy. Kara ta może być powtarzaną.

Przepisy art. 34 o przedawnieniu maja zastosowanie również do kary, przewidzianej w artykule niniejszym.

Przymusowe ściągnięcie kary może nastąpić dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia o wymierzeniu kary.

Artykuł niniejszy nie tyczy się organów urzędowych, powołanych do wymierzania opłat stemplowych (art. 17). Organa te w razie niespełnienia obowiązku, nałożonego na nie przez ustawę niniejszą lub przepisy wykonawcze, podlegają odpowiedzialności według przepisów ogólnych.

Art. 44.

Za przyczynienie się do wykrycia naruszeń ustawy o opłatach stemplowych Minister Skarbu może ustanowić nagrody, oznaczyć ich wysokość i warunki przyznawania nagród.

Rozdział ósmy.

Środki odwoławcze.

Art. 45.

Kwoty, uiszczone tytułem opłaty stemplowej nienależnie, a bez wymiaru urzędowego, zostaną zwrócone na wniosek, złożony urzędowi skarbowemu; wniosek ten winien być przedstawiony w ciągu roku od dnia zapłacenia.

Przepisy o wymianie znaczków stemplowych i papieru stemplowego, uszkodzonych lub nieodpowiednio użytych, wydane będą rozporządzeniem.

Art. 46.

W przypadkach wymierzenia opłaty stemplowej lub podwyżki stemplowej przez właściwy organ urzędowy (art. 17, ustęp pierwszy; art. 42, ustęp pierwszy) można wnieść odwołanie w ciągu miesiąca od dnia dokonania wymiaru; w razie zawiadomienia o wymiarze drogą nakazu płatniczego (art. 30, ustęp drugi; art. 33, ustęp ostatni; art. 61) termin liczy się od dnia doręczenia nakazu.

Również można wnieść w ciągu miesiąca odwołanie od każdej innej decyzji, wydanej w zakresie ustawy niniejszej przez władzę skarbową w instancji pierwszej; termin miesięczny liczy się od dnia doręczenia decyzji.

Prawo odwołania się służy każdej osobie, która jest obowiązana do uiszczenia opłaty stemplowej (art. 15); związek rewizyjny (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) może wnieść odwołanie w imieniu spółdzielni, należącej do związku rewizyjnego.

Art. 47.

Odwołanie należy złożyć temu organowi, który wymierzył opłatę lub podwyżkę albo wydał decyzję; organ ten przedstawia odwołanie wraz ze swoją opinją właściwej władzy skarbowej. Odwołujący się ma od odwołania załączyć pismo, podlegające opłacie, lub jego odpis uwierzytelniony, jeżeli owo pismo lub odpis uwierzytelniony nie znajduje się już w urzędzie skarbowym lub w izbie skarbowej.

Odwołanie rozstrzyga izba skarbowa. Jeżeli jednak decyzję wydała izba skarbowa w pierwszej instancji, rozstrzyga Minister Skarbu.

Gdy decyzję zaskarżoną wydała władza skarbowa, to może załatwić odwołanie we własnym zakresie działania, jeżeli uzna, że odwołanie jest całkowicie uzasadnione.

Instancja odwoławcza nie rozpoznaje odwołania, wniesionego po upływie przepisanego terminu (art. 46). W przypadkach jednak, zasługujących na uwzględnienie, Minister Skarbu może, mimo uchybienia terminu, zezwolić na rozpoznanie odwołania; może przekazać to uprawnienie izbom skarbowym.

Od decyzji, wydanej na skutek odwołania, niema dalszego środka odwoławczego w administracyjnym toku instancyj.

Art. 48. (uchylony).

Art. 49.

Izba skarbowa na wniosek podatnika zarządzi zwrot opłaty stemplowej lub uchyli wymiar opłaty, jeżeli czynność prawna stwierdzona pismem, od którego opłatą uiszczono lub wymierzono, była od początku nieważna lub na skutek zdarzenia późniejszego ma być uważana za nieważną od początku, jak również gdy stało się pewnem, że nie ziści się warunek zawieszający, od którego uzależniono czynność prawną. Przepis powyższy stosuje się również do opłaty stemplowej od orzeczenia, uchylonego lub zmienionego późniejszem prawomocnem orzeczeniem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. Ust. Rz. P. z dnia 18. maja 1932 r., nr. 41.)

Obwieszczenie.

Na podstawie uchwały Zarządu Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego w Katowicach z dnia 5 kwietnia 1932 r. oraz uchwały Rady Kasy z dnia 29. kwietnia 1932 r. ustanawia się z ważnością od 1. lipca 1932 r. następujące stopy oprocentowania wkładów oszczędnościowych, składanych w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Katowickiego w Katowicach i jej Oddziałach:

	wypowiedzenie	oprocentowanie
A: Wkłady złotowe	a vista	6 1/2 proc.
	miesięczne	7 „
	kwartalne	7 1/2 „
	półrocznie	8 „
	rocznie	8 1/2 „
B: Wkłady w złotych w złocie	miesięcznie	5 „
C: Wkłady dolarowe	kwartalne	4 „

Wszelkie lokaty złożone na rachunkach oszczędnościowych w Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu Katowickiego w Katowicach oraz jej Oddziałach (Wpłatniach) za innem oprocentowaniem niż powyżej wypowiada się z dniem 1. lipca 1932 r. do zwrotu w terminach, jakie zostały zadeklarowane przy wpłacie z tem, że wkłady niepodjęte po upływie terminu płatności pozostaną na odnośnych rachunkach i przez instytucję tutejszą względnie jej Oddziały będą oprocentowane jak powyżej.

Przy wkładach, co do których do dnia 1. lipca 1932 r. obowiązywały terminy wypowiedzenia inne niż wyżej naprowadzone stosowane będą w miejsce zniesionych terminów krótsze terminy wypowiedzenia nowoustalone od dotychczasowych, w stosunku do tych ostatnich najbliższe.

Powyższe podaje się do wiadomości interesentów w myśl §-u 23 i 45 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu Katowickiego z dnia 25 stycznia 1929 r.

Katowice, dnia 15. czerwca 1932 r.

(Dr. Seidler)

Przewodniczący Zarządu.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8.